

We mogen

L. Polman

We mogen ook nooit wat van dit kabinet. Nu weer niet naar de 'War against Terror' in Afghanistan, waarschijnlijk. Dat is oneerlijk, want de aanval op de VS in 2001 werd door de NAVO beschouwd als een aanval op alle lidstaten en moet dus ook gewroken worden door alle lidstaten, inclusief Nederland. Niet gaan is bovendien oliedom, want we missen mooie kansen.

Bijvoorbeeld de kans op de mooie beloningen die zijn uitgelooft. Op het hoofd van Osama bin Laden staat een premie van U\$ 25 miljoen en de internationale vereniging van verkeersvliegers doet er voor de eerlijke vindsters nog eens U\$ 2 miljoen bij. Op de website van de FBI kwijlt tussen gewone massamoordenaars, kinderpornografen en cocaïnefabrikanten, Bin Laden ons nog immer toe als een van 's werelds tien 'Most Wanted, Dead Or Alive'. Pamfletten over de geboden miljoenen zijn door de internationale strijdkrachten over de Afghaanse bevolking uitgestrooid als sneeuwvlokjes in december en miljoenen lucifersdoosjes met het gezochte hoofd erop hebben ze uitgedeeld, maar nog steeds noemen Afghanen hun eerstgeboren zonen bewonderend 'Osama', dus uit die lokale hoek zouden we in de pemiejacht geen concurrentie hoeven vrezen. De beloning is binnen handbereik van elke buitenlander die een kans wil wagen.

Door niet mee te doen missen we ook de kans op een aandeel in de lucratieve 'Osama-hebbedingetjes-industrie'. Zakenlieden in Duitsland en Amerika, die zich in Afghanistan wel volop roeren, verdienen dikbelegde boterhammen aan de ver-

koop van 'Osamagatchi' (je eigen virtuele Osama om te verminken en martelen), videogames waarin je Osama kunt achtervolgen met een honkbalknuppel, een bom, of flessen alcoholische versnaperingen, Osama-bowlingspelletjes ('kegel het hele netwerk omver en verdien 25 punten!'), aankleedpoppen waarmee je Osama transformeert tot *muppet*, Bin Boksballen, opblaasbare *Terror Tubbies*, 'T-Rex eats Osama'-stripboeken, Osama wc-papier, *Pin Laden Voodoo Dolls*, kussens met zijn gezicht zodat je op hem kunt.... Enfin, het soort tiere-lantijntjes dat pas verkoopt als je er als natie een gevoel bij hebt, net zoals je oranje feestmutsen ook aan de straatstenen niet kwijtraakt als Nederland de halve finale van het WK niet haalt.

We missen ook de unieke leerschool van de niet iedere dag vertoonde meting tussen 21^e eeuwse (militaire) technologie en het vernuft van de grottenbewoners die Bin Laden en zijn mannen geworden zijn. De internationale troepenmacht kan in Afghanistan putten uit een arsenaal *state of the art*-snufjes, zoals *Predators*, onbemande spionagevliegtuigjes, maar gebleken is dat ze het uiteindelijk moeten hebben van 'humint', *human intelligence*. Sinds

nooit wat

Bin Laden z'n satelliettelefoon en e-mailbox niet meer gebruikt, moet de NAVO de strijd zien te winnen met analyse van geruchten, tips en bekentenissen van koeriers die op weg naar een terroristische cel op bergpaden van hun ezel of bromfiets worden geplukt en moet er veel worden gefiltreerd, met alle kneepjes van de kunst van het 'etnisch wegsmelten' die daarbij komen kijken. Ouderwets handwerk, zeg maar.

Maar bovenal lopen we de kans mis op meer ervaring met internationale wederopbouwoperaties. 'Nation building' is dé militaire groei-industrie sinds het einde van de Koude Oorlog. De VS, zowel als de VN, zijn steeds vaker en nauwer betrokken in missies naar postoorlogsgebieden waar ze gewapend en wel politieke veranderingen moeten ondersteunen en uit smeuulende resten functionerende staten moeten zien op te bouwen. Democratieën vestigen, juist in gevaarlijke gebieden, is de belangrijkste reden geworden om westerse legers in te zetten. Sinds 1989 stijgen aantal, omvang en duur van deze *nation building* missies gestaag.

Tijdens de Koude Oorlog begon de VS gemiddeld maar eens in de tien

jaar een nieuwe militaire operatie en de VN eens in de vier jaar. Sinds 1989 is dat voor Amerika eens in de twee jaar en voor de VN eens in de zes maanden. En wij Nederlanders doen nooit mee! Nou ja, bijna nooit. Omdat de politiek vindt dat *nation building* in 'onrustige' gebieden voor het Nederlandse leger te gevaarlijk is. Als we aan deze meest voorkomende vorm van militaire operaties niet mogen meedoen, welke rol op het internationale politieke schaakbord heeft het Nederlandse leger in vredesnaam dan wel volgens de regering?

'Het Nederlandse leger is zo vermaatschappelijkt, dat het niet meer geschikt is voor dit soort taken. Onze soldaten hanteren kantoor-tijden en zijn gewend dat er op de juiste tijden koffie wordt geserveerd,' zei Maarten Brands, hoogleraar contemporaine geschiedenis aan de Universiteit van Amsterdam en lid van de Adviesraad Vrede en Veiligheid. Dat was in december 1995, na Srebrenica.

Ik denk dat het Nederlandse leger zo niet is, maar zo wordt gemaakt, door politici die niet in de gaten hebben dat het Nederlandse leger aansluiting bij de toekomst van westerse interventies mist, keer op keer.

BERICHT UIT AFRIKA